

[Jytte Hilden]

dobbelt så stor mulighed for at blive ledige. Det er det, jeg kalder fordelingspolitik. Der kan være andre måder at tænke på, men det er altså Socialdemokratiets måde at analysere tingene på.

Med hensyn til skatteligningen skal jeg sige, at det selvfølgelig også er ærgerligt, hvis Fremskridtspartiet ikke kan finde ud af skattesystemet, det skal jeg kun beklage. Jeg skal også beklage, at det er så indviklet; jeg ville faktisk ønske, at det var endnu mere præcist. Der er i dag formuegevinster, som unddrages skattebetaling, der er f.eks. også – det nævnte jeg også i mit indlæg – de 30 mia. kr., som skyldes til de offentlige kasser. Det er moms, som er opkrævet af dem, der har solgt varerne, det er A-skat, som er tilbageholdt fra lønmodtagere, og det kan være andre afgifter til det offentlige. Hvad om vi begyndte også at interesse os lidt for, om folk faktisk betaler det til de offentlige kasser, som de skylder? Det synes jeg kunne være interessant, og det var det, en del af mit indlæg gik på.

Pia Christmas-Møller (KF):

Selv om det vel er naturligt nok, at vi indleder denne diskussion om overførselsindkomster med at prøve at pejle os ind på begrebets indhold, og selv om vi kunne tygge avet om på det tema længe, tror jeg i hvert fald, der er tre ting, vi kan nå til enighed om.

For det første er der alt for mange på overførselsindkomster i Danmark. Alt for mange er direkte afhængige af passiv forsørgelse via overførselsindkomst, og for mange får suppleret forbrugsmuligheden via de offentlige kasser. Det koster samfundet dyrt både menneskeligt og økonomisk. I kroner og øre kan det opgøres til omkring 150 mia. kr. årligt alt inklusive. Så langt tror jeg faktisk at vi alle sammen kan være enige.

Der er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse først og fremmest tre grunde til denne tilstand. For det første: Det reelle arbejdsløshedsproblem, vi slås med. For det andet: U hensigtsmæssigt passiviserende regelsæt i det sociale system. For det tredje: En holdningsændring i befolkningen, bl.a. fremkaldt af et tyngende og uoverskueligt skattesystem.

Skal vi på afgørende vis have ændret billedet – og det skal vi – må vi spille på tre strenge samtidig. For det første skal vi fortsætte den sunde

udvikling, dansk økonomi er inde i med vækstfremmende investeringer, som kan give baggrund for en markant fremgang i beskæftigelsen. For det andet må vi have gjort op med de fundamentale strukturproblemer, vi bl.a. har i dagpengesystemet, med en målrettet fortsættelse af aktiveringslinjen. For det tredje skal vi ikke bare indse problemerne ved skattesystemet, men også gøre noget ved det, så den enkelte herigennem ser perspektivet i en aktiv indsats frem for passiv systemspekulation.

Får vi ikke i tide taget fat på de systemblokeringer, der i dag findes i såvel dagpengesystemet som på andre områder på vores sociale felt, har vi ikke en chance for at få maksimalt udbytte af en ny vækst og beskæftigelse. Vi så det i midten af 1980'erne, hvor flaskehalsproblemer væltede ind over os. Vi så, hvordan mangel på kvalificeret arbejdskraft gav lønglidning i ødelæggende omfang på et tidspunkt vel at mærke, hvor vi samtidig ifølge statistikkerne havde omkring 220.000 fuldtidsledige. Det må ikke ske én gang til; derfor skal dagpengesystemet ændres. Færre ressourcer til livslang dagpengeforsørgelse til fordel for flere ressourcer til en aktiverende og opkvalificerende indsats må der til.

Helt afgørende er det for Det Konservative Folkeparti, at forsikringselementet i dagpengesystemet ikke alene fastholdes, men også udbygges, og at parterne på arbejdsmarkedet får en fælles og mere direkte økonomisk interesse i at nedbringe og målrette udgifterne. Netop da vi vil have forsikringsprincippet styrket, vil vi ikke stille krav om, at dagpengene skal gøres afhængige af husstandsindkomsten.

Også i det offentlige bistandssystem er det helt afgørende at fastholde og udbygge aktivlinien. Vi er godt i gang med ungdomsydelsen, og vi forhandler netop i denne tid en udvidelse af ordningen til også at omfatte de lidt ældre unge. Der er for os ingen tvivl om, at det er den helt rigtige vej, vi her er slået ind på, og ad den må vi fortsætte. Ser vi på udviklingen i antallet af førtidspensionister, har vi en kedelig stigning, specielt i udviklingen af tilkendte behovsbestemte pensioner.

Efter vores opfattelse er det afgørende, at førtidspensioner tilkendes, når alle andre muligheder er afprøvet uden held. Den holdning skal ikke blokeres af systemtænkning offentlige myndigheder imellem. Vi er derfor tilfredse med, at socialministeren har fremsat et lovfor-